

έγρησίμευεν ως δικαιονή μου. Εἶχον πολὺ ἐπείγουσαν ἔργασίαν. Πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ πρὸ τῆς καλύψης μου σκοποῦ. «Ἄλτ! τίς εἰ;»

Μετ' ὅλιγον ὁ ὑπασπιστής μου μοὶ ἀνέφερεν ὅτι στρατιώτης ἀθίγγανος ἐπιθυμεῖ νὰ μὲν ἀνακοινώσῃ κατὰ μόνας λίγαν σοβαράν εἰδησιν. Ἐπειδὴ ὁ ἀθίγγανος ἦτο στρατιώτης, ἔδωκε διαταγὴν νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἔμεινα μετ' αὐτοῦ.

— Τί ἐπιθυμεῖς; τὸν ἡρώτησα.

— Ο ἔχθρος πλησιάζει, θέλει νὰ ἐπιπέσῃ καθ' ὑμῶν, ἀπεκρίθη ὁ ἀθίγγανος.

— Οι πρόσκοποι τίποτε δὲν μοῦ ἀνέφερον μέχρι τοῦδε περὶ τούτου.

— Δέν σας ἀνέφεραν, ὑψηλότατε, διότι ὁ ἔχθρος εἶναι ἀκόμη μακράν! — μετὰ θάρρους εἶπεν ὁ ἀθίγγανος καὶ προσέθηκεν ἀκολούθως: — ἀλλὰ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φύσῃ, καὶ τότε δυστυχίᾳ σας!

— Καὶ πῶς τὸ ἔμαχες σὺ αὐτό; ἡρώτησα ἐν ἀμηχανίᾳ τὸν ἀθίγγανον.

— Εὐχαρεστηθῆτε, ὑψηλότατε, νὰ πλησιάσετε εἰς τὸ παράθυρον, — εἶπεν ὁ ἀθίγγανος. — βλέπετε ἐκεὶ πληθὺς πτηνῶν τὰ δύοις πετοῦν ἐκ τοῦ δάσους πρὸς μεσημέριαν;

— Βλέπω· αἱ, καὶ ἔπειτα;

— «Ἐπειτα; ἔξικολούθησεν ὁ ἀθίγγανος. — Καὶ μήπως τὰ πουλιὰ δὲν κοιμοῦνται καὶ αὐτὰ ὥπως καὶ οἱ ἀνθρώποι; Αὐτὰ ποτὲ δὲν θὰ ἐπετοῦσαν ἀπὸ τὸ δάσος, ἀν ἐκεὶ μέσα ήτον ἡσυχία. Ο ἔχθρος ἐμβῆκε καὶ κάμνων κινήσεις εἰς τὸ δάσος τὰ ἐτρόμαχες.

— Καλά, παιδί μου, πήγανε! — εἶπον μετ' εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν ἀθίγγανον. Ἀμέσως δὲ ἔδωκε διαταγὴν νὰ ἐνισχυθῇ ἡ πρώτη γραμμὴ καὶ νὰ σημάνωσι συναγερμόν. Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα, ἡ πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀποσπάσματός μου συνεπλάκη πρὸς τὸν ἔχθρον. Καὶ οὕτω τὸ ἡμέτερον ἀπόσπασμα ἐσώθη ἐκ τῆς ἀναποφεύκου καταστροφῆς, χάρις εἰς τὴν παρατηρητικότητα ἐνὸς ἀθίγγανου, προσέθηκε περαίνων τὴν διήγησίν του διάρκην.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΤΗΛΙΟΥ

Μέχρι τῆς βασιλείας τῆς αὐτοκρατείρας Ἰωσηφίνας τὸ μαντήλιον κατεφρονεῖτο καὶ ἔθεωρεῖτο ἀντικείμενον ἀπρεπές, οὐδεὶς δὲ ἐτόλμαν νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἢ νὰ τὸ ὄνομάσῃ ἐνώπιον ἄλλων. Ἡθοποίος κρατῶν μαντήλιον εἰς σκηνάς δικρύων, θὰ ἐσυρίζετο ὑπὸ τῶν θεατῶν. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος, ἡ Duchenois ἐτόλμησε πρώτη νὰ παρουσιασθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, κρατοῦσα μαντήλιον, ἀλλ' ἔχασε τὸ θάρρος της, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρεπε νὰ τὸ ὄνομάσῃ καὶ ἐν μεγάλῃ βίᾳ εἴπε: τὸ λεπτὸν τοῦτο ὑφασμα...

Ἀπέκειτο εἰς τὴν Ἰωσηφίναν νὰ τιμήσῃ τὸ μαντήλιον. Μολονότι ὥραια, ἡ αὐτοκράτειρα αὔτη εἶχε σειράν ὁδόντων ἀσχημοτάτων. Διὰ νὰ τοὺς κρύψῃ ἀπὸ τὰ δημόσια τῶν ἄλλων, συνείθιζε νὰ κρατῇ

εἰς τὰς χεῖρας, μικρὸν τεμάχιον ὑφάσματος τοισμένον μὲν ὀντατέλλαν ἐπιχαρίτως δὲ ἐκάλυπτε τὰ χεῖρα της δι' αὐτοῦ. Αἱ κυρίαι τῆς αὐλῆς τὴν ἐμιμήθησαν καὶ τὸ μαντήλιον κατέστη ἐντὸς ὅλιγου ἀπαρχιτητον εἰς τὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

Ἐν Hartford (Connectient) ἐλαχίσχωραν τῇ 14 Δεκεμβρίου ἡ πρώτη θανατικὴ ἐκτέλεσις διὰ τῆς «αὐτομάτου ἀπαγχονιστικῆς μηχανῆς». Ἀρχοῦ ἀνεγνώσθη πρὸς τὸν κακοῦργον ἡ εἰς θάνατον καταδίκη του, οὗτος ὀδηγήθη ἐπὶ τοῦ ἱκρώματος. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπάτησε ἐπὶ τῆς τελευταίας βαθμίδος, ἔθεσε τὸ βάρος τοῦ ιδίου αὐτοῦ σώματος τὴν μηχανὴν εἰς κίνησιν, τὸ ἀντίρροπον βάρος ἐπεσε καὶ ἀνέσυρε τὸ σῶμα εἰς 15 ποδῶν ὑψος. Ο θάνατος ἐπῆλθεν ἀμέσως. Η θανατικὴ ἐκτέλεσις ἔκαμψε μεγάλην ἐντύπωσιν καθότι πολλοὶ κληρικοὶ ἔξεφρασθησαν ἐναντίον τῆς μηχανῆς ταύτης, ητίς κατὰ τὴν γνώμην των ἀναγκάζει τὸν κακοῦργον νὰ αὐτοκτονήσῃ, καὶ ὁ νόμος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΜΑΥΡΩΝ ΕΙΣ ΛΕΥΚΟΥΣ

Ἐκ Λάργου τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς Λάργαν εἰς ἐκ τῶν «μεγάλων» τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Νανά, ἐτυφείσθη. Οὗτος ἐδικάσθη ἐν Βενίν. Ἐκτὸς ἄλλων κατηγορεῖτο καὶ διότι ἐφόνευσε 8 δούλους ὑπὸ τὰς φοβερωτάτας βασάνους. Φαίνεται ὅτι, ὅταν δ Νανά καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ ἐμαθον ὅτι οἱ «Ἄγγλοι ἐσκόπευον νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον αὐτῶν, ἐκαρατόμησαν τοὺς 8 δούλους, ἔπειτα ἐθεσαν τοὺς νεκροὺς εἰς ζέον ὅδωρο καὶ τοὺς ἔβροσαν μέχρις ὅτου ἐφθισαν εἰς σημεῖον καθ' ὃ κατέστη δυνατὸν νὰ ἐκδικῶσι (νὰ ἀφιερθῇ ἡ ἐπιδερμίς). Τότε ἐφαίνοντο οἱ νεκροὶ ὡς λευκοί. Οι ἀρχηγοὶ ἐδείκνυον αὐτοὺς εἰς τὸν λχὸν καὶ ἐκαυχῶντο ὅτι οὕτως ἥθελον μεταχειρισθῆν τοὺς «Ἄγγλους. Ο ἀρχηγὸς Λάργαν ἀπεδείχθη ἐνοχος καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ την τυφεισμοῦ θάνατον.

X.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πρωτότυπος ἵαδις.

Οίκογένεια ἐργάτου τινος ἐν Λίνδεν τῆς Γερμανίας εἶχε θυγάτριον, ὅπερ συνεπείᾳ τύφου ἔχασε ὅρασιν καὶ ἀκοήν. Τὰ Χριστούγεννα ἔλαβε τὸ τέκνον τοῦτο περισσότερα δᾶρα τῶν ἄλλων παρὰ τῶν γονέων του. Ήχαρα καὶ αὐτοῦ ἔνεκα τῶν δώρων ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἤρχισε νὰ ἐκφράζῃ αὐτὴν καὶ διὰ λόγων, συγχρόνως δὲ ἐπανέκτησε καὶ τὴν ἀκοήν!

Περιεργοτάτη ἐγκείσιοις.

Ἡ ἔξης περιεργοτάτη ἐγκείσιοις ἀγγέλλεται ἐκ Βουδαπέστης. Ἐν τῷ ἔκει ἐμπορικῷ νοσοκομείῳ ἔξηκήθη ὑπὸ τῶν ιατρῶν ἀλεξιανδρίους καὶ τοῖς τεραπονοῦσιν

Δύστυσμαν ιατρικὴ λαβῖς μήκους 14 ἑκατομτομέτρων. Λέγεται ὅτι τὸ ιατρικὸν τοῦτο ἐργαλεῖον ἐλημονήθη ὑπὸ τινος Βιενναίου ιατροῦ πρὸ δύο ἑτῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀσθενοῦς κατά τινα ἐγκείρισιν. Τότε ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἀνοιχθῇ ἡ κοιλία τοῦ νέου, ἐπρεπε δύμως ἀμέσως πάλιν νὰ συρραφῇ, ὃ δὲ ἐκτελῶν τὴν ἐγκείρισιν ιατρὸς ἐλημονήσης τὸ ἐργαλεῖον. Πρὸ δὲ τοῦ μόλις ησθάνθη ὁ ἀσθενητὸς τόσον ἴσχυρος πόνους, προερχομένους ἐκ τῶν αἰχμῶν τῆς λαβίδος, ὃστε ἀπεφάσισε νὰ ὑπεβληθῇ εἰς νέαν ἐγκείρισιν, ητίς νῦν ἐγένετο ἐν Βουδαπέστη.

Τὸ νέον στοιχεῖον «Ἀργόν».

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἄγγηλων Ραγλέου καὶ Ράμσαου, καθ' ἣν ἡ μεγαλητέρα πυκνότητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ Ἀζώτου προέρχεται ἔκ τινος ἀερίου (νέου στοιχείου) ἀγνώστου μέχρι τοῦδε, ὅπερ εἶναι πυκνότερον καὶ δίδει ἔτερον φάσμα παρὰ τὸ σύνηθες Ἀζώτον, ἀπόγυνθεν ἀκαθηγητόν. Ζάριμος Δάσουαρ δύο ἐπιστολὰς εἰς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου. Ἐν τῇ πρώτῃ λέγεται ὅτι ἡ μπαρέξις τοιούτου νέου ἀερίου ἀποδεικνύεται ἡδη κατὰ τὴν ρευστοποίησιν τοῦ ἀέρος. Ἐάν δηλαδὴ ψυχράνωμεν δοχεῖον μέχρι — 200° Κελσίου πληροῦται ταχέως ρευστὸν ἀέρος καὶ ὅλα τὰ ἀερία αὐτοῦ ὅσα ἔχουσι θερμοκρασίαν — 200°, θὰ γείνωσιν ἐπίσης ὑγρὰ ἡ στερεὰ ἐὰν ἀποτελῶσι 1/0 τῆς διλικῆς μάζης. Τοῦτο πράγματι συμβάλλει κατὰ τὴν ρευστοποίησιν τοῦ ἀέρος κερδίζομεν ὑγρόν, ὅπερ θελοῦται κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ήττον ὑπὸ λευκοῦ ἵκηματος, συνισταμένου ἐξ ἀνθρακικοῦ δξέος καὶ ἄλλων μιγμάτων. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν καθαρίσῃ τις προηγουμένως τὸν ἀέρα, πάντοτε εὑρίσκεται τις ἐν τῷ ρευστῷ ἀέρι τὸ λευκὸν στερεὸν σῶμα, ὅπερ πιθανὸν νὰ περιέχῃ τὸ ξένον ἀερίον. Ήδη διάταστο τις νὰ ἀπομονώσῃ τὸ σῶμα τοῦτο διὰ διϋλίσεως τοῦ Ἀζώτου καὶ τοῦ Οξυγόνου ἐὰν πράγματι ἔχει ἀνώτερον βαθμὸν δοχείων λευκότερον τούτων. — Εν τῇ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ὁ Δάσουαρ λέγεται ὅτι πιθανὸν τὸ νέον ἀερίον τοῦ διόποιον η πυκνότητα τοῦ οξυγόνου εἶναι 1 1/2 μεγαλητέρα τῆς κανονικῆς. — Εάν, ὅπερ πιθανότατον, τὸ νέον ἀερίον ἔχει πυκνότητα 31 (ἐμετρήθη 19—20) τότε αὐτὴν συμφωνεῖ μὲ τὸν ὀργανισμὸν τριατομικοῦ μορίου, τοῦ Ἀζώτου ὅλως ἀναλόγου πρὸς τὸ ζεῦν ἡ τριατομικὸν μόριον τοῦ διξυγόνου. Δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ νέον ἀερίον δὲν περιέχεται ποσῶς ἢ εἰς μικροτάτας ποσότητας ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ σχηματίζεται μόνον κατὰ τὴν ἀλληλεπιδρασιν τοῦ Ἀζώτου μετ' Οξυγόνου ἢ Μαγνησίου, ἔνεκα τοῦ διόποιον εὐρέθη εἰς ἀναλόγως μεγάλας ποσότητας (1 0/0) ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ. — Ο Δάσουαρ ἐν τέλει ἐφιστά τὴν προσοχὴν εἰς τὸ διόποιον πολλοῦ ἡρεύησαν πρὸς εὔρεσιν ἀλλοτροπικῆς μορφῆς τοῦ Ἀζώτου, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε εἰς μάτην.

Τὸ νέον ἀερίον ὅπερ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑπὸ τοῦ λόρδου Ραγλέου, καὶ τοῦ καθηγητοῦ Ράμσαου ὡνομάσθη νῦν ὑπὸ τῶν ἀνακαλυπτῶν αὐτοῦ «Ἀργόν». Θεωρεῖται δὲ ὑπὸ τοιωτῶν μετὰ βεβαίητος ὡς στοιχεῖον. P*